

СУЛТОНБЕК НОРМАМАТОВ

ЖАДИД АДИБЛАРИНИНГ
ЛУҒАТШУНОСЛИК ФАОЛИЯТИ

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС
ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ

АЛИШЕР НАВОЙИ НОМИДАГИ ТОШКЕНТ ДАВЛАТ
ЎЗБЕК ТИЛИ ВА АДАБИЁТИ УНИВЕРСИТЕТИ

ГУЛИСТОН ДАВЛАТ УНИВЕРСИТЕТИ

СУЛТОНБЕК НОРМАМАТОВ

ЖАДИД АДИБЛАРИНИНГ ЛУҒАТШУНОСЛИК ФАОЛИЯТИ

Монография

«Адабиёт уювчилари» нашриёти
Тошкент – 2018

УДК 821.513.144-1

КБК 84(Е)5

И 76

Монография Алишер Навоий номидаги Тошкент давлат ўзбек тили ва адабиёти университети Кенгашининг 27.09.2018 йилдаги 2-сонли мажлиси қарорига мувофиқ нашрга тасвир этилган.

Маъсул муҳаррир:

Ўрнат Тожиёв – филология фанлари доктори, профессор

Тақризчилар:

Абдулҳай Собиров – филология фанлари доктори, профессор;

Бахтиёр Менглиев – филология фанлари доктори, профессор

Нормаматов, Султонбек

И 76 Жалид алибларининг лугатшунослик фаолияти.
Монография. С. Нормаматов. Олий ва ўрта махсус таълим вазирлиги. – Т.: 2018. 190 б.
ISBN 978-9985-5237-5-9

Монографияда жалид маърифатпарварларининг тилшунос-ликка оид қарашлари илмий умумлаштирилган ҳолда уларнинг ўзбек илмий-миллий тилшунослигининг тараққиётидаги фаолияти кенг ёритилди. Шунингдек, Абдулла Қодирий, Абдурауф Фитрат, Элбек, Исҳоқхон Ибрагим, Аншурали Зоҳирий каби жалид алиблари яратган филологик лугатларнинг лингвистик тадқиқи асосида уларнинг ўзбек лугатчилигининг шаклланиши ва ривожланишидаги хизматларига илмий баҳо берилди.

Монография тилшунос олимлар, тилшунослик илми билан пугуullanувчи тадқиқочилар, магистрантлар ва талабалар учун мўлжалланган.

УДК 821.513.144-1

КБК 84.(7Е)5

© С. Нормаматов, 2018

© «Адабиёт учқунлари» нашриёти, 2018

ISBN 978-9985-5237-5-9

СЎЗ БОШИ

Жалид маърифатпарварларининг ўз даври ижтимоий-сийсий, маданий муҳитига кўрсатган таъсирини турли соҳаларда кузатиш мумкин. Уларнинг мактаб ва маориф масаллари, бадий ижоднинг назм ва наср, драматургия ва публицистика йўналишлари, санъатшунослик ва тарих, тилшунослик ва адабиётшунослик каби соҳалардаги фаолияти фикримизнинг далилидир.

Шубҳасиз, XX асрнинг 20–30-йилларидаги ижтимоий-маънавий муҳит, хусусан, ўзбек адабиёти, ўзбек тилшунослиги ҳақида тўла тасаввур ҳосил қилиш учун маърифатпарвар жалид алибларининг серқирра ижодида атрофлича тўхталиқ лозим бўлади. Ўзларининг кўп турли ва турфа жанрларга бой асарлари билан ўзбек маданияти, маънавияти тарихида алоҳида ўринни ишғол этувчи жалид маърифатпарварлари тилшуносликнинг лугатчилик соҳасида ҳам салмоқли ижод қилганликлари, бунинг баробарида ўзбек лугатчилигининг шаклланиши ва ривожланишига ҳам муносиб ҳисса қўшганликлари диққатга сазовордир.

Бу ўринда лугатшунос жалид алиблари қаторида Абдулла Қодирий, Абдурауф Фитрат, Аншурали Зоҳирий, Ғози Юнус, Элбек, Миён Бузрук, Исҳоқхон Ибрагим, Вадуд Маҳмуд, Иброҳим Даврон каби алибларнинг лугатчилик фаолиятлари алоҳида аҳамият касб этади.

Фикр юригилаётган даврда ижод қилган алибларнинг кўплари асл зиёли, педагог, адабиётшунос, жамиятшунос, ватанпарвар, ҳам ёзувчи, ҳам шоир, ҳам зукко тилшунос бўлишган. Жумладан, ўзбек замонавий насрининг дарғаси, ўзбек романчилигининг асосчиси Абдулла Қодирий ўзининг турфа жанрларга бой асарлари билан ўзбек адабиёти хази-